

Forslag, der kan forbedre Formerne for de kommunale Valg.

Det ærede Medlem Hr. Sven, som var Ordfører for det konservative Folkeparti, vilde ikke i nogen Henseende være med til Forslaget, og det undrer mig for saa vidt ikke, som det ærede Medlem netop hører til den mest intransigente Del af det konservative Folkeparti og paa den anden Side er saa vel assureret i det konservative Folkeparti, at han ikke har noget som helst at risikere ved at gaa imod et saadant Forslag. Det ærede Medlem hører til den Gruppe af Konservative, som er fredhellige i Partiet, selv om de stemmer akkurat som Socialdemokraterne med Hensyn til kommunale Forhold, medens det ærede Medlems Partifæller i Københavns Borgerrepræsentation, der har stemt ganske paa samme Maade, bliver jaget ud i Ørkenen, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel. Det kan maaske forklare, at det ærede Medlem stiller sig saa afvisende i dette Tilfælde. Han har sit paa det tørre og bryder sig derfor ikke om at arbejde videre paa denne Sag. Men jeg skulde tro, at der ogsaa i det konservative Folkeparti er Elementer, som godt kunde være med til en fornuftig Løsning af dette Spørgsmaal; ja, jeg kender saadanne Folk. Men forøvrigt, for det Tilfældes Skyld, at det konservative Folkeparti ikke vil være med til denne Sags Løsning, har jeg anvist en Vej, ad hvilken den kan løses uden det ærede Partis Bistand, idet det højterede Regeringsparti og Socialdemokratiet er stærke nok til at gennemføre denne Sag i dette Ting. Jeg skal derfor paa ny anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie; jeg haaber, at man vil underkaste den en hurtig Udvalgsbehandling, saaledes at det, man kan blive enig om, kan blive gennemført saa tidligt, at man kan benytte de nye Bestemmelser til Valgene i Marts.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun bemærke til det ærede Medlem Hr. Sundbo, at han synes ganske at have glemmt, at Socialdemokraterne havde en Repræsentant i den radikal-socialdemokratiske Regering, og at der, efter at denne Regering er gaaet af, ikke er lagt Skjul paa, at de ansaa denne Repræsentant for en af dem, der gjaldt for 10. Det blev endogsaa af en af Lederne indenfor det socialdemokratiske Parti fastslaaet, at den egentlige Leder af Regeringen var Hr. Stauning. Jeg tror derfor ikke, at det kan nytte det ærede Medlem Hr. Sundbo, at han nu siger, at det ikke kunde nytte noget at komme med Forslaget den Gang.

For Resten undrede den Vending, som det ærede Medlem brugte, mig. Var det de Radikale, der den Gang modsatte sig, at det Forslag kom frem? Det kunde det ærede Medlem maaske oplyse os om. Der har maaske fundet nogle Kulisseforhandlinger Sted, som det kunde være interessant at erfare noget om for derigennem at faa at vide Grundene til, at dette Forslag laa fuldkommen dødt hen, saa længe vi havde en radikal-socialdemokratisk Regering her i Landet, medens der pludselig kom Liv i det, saa snart vi ikke længere havde denne Regering.

Det ærede Medlem spurgte, hvad det var for Opholdsbestemmelser, jeg havde tænkt paa, naar jeg talte om en Revision af disse. Det kan det ærede Medlem ikke være uvidende om; jeg har udtalt mig utrykkelig om, at jeg fandt, at de Opholdsbestemmelser, der er i Hjelpekasseloven, og de, der er i den kommunale Valglov, meget godt kunde samarbejdes, og deraf vil Karakteren af den Revisionsbestemmelse, jeg omtalte, være givet.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa det Forslag, som er fremkommet til mig fra København, og talte om, at det var ganske naturligt, at man havde foreslaaet dette, det var for at spare en hel Mængde Ulejlighed o. s. v. Ja, det er naturligvis for at spare al den Ulejlighed. Men det betyder megen Agitation her. Man hævder her: Det Valggrundlag, vi har i Valgloven af 1908, er ganske forfærdelig reaktionært og udemokratisk og kan slet ikke bruges; men naar vi selv skal ordne det, saa tager vi det rent praktisk, og saa siger vi: Herregud, det kan slet ikke betale sig at ofre det Arbejde og lave de Lister, lad os saa hellere blive paa det andet Grundlag. Det er de to Grundlag: Teori og Praksis, jeg har tilladt mig at stille op mod hinanden. Jeg tænker, det er oplysende.

Det ærede Medlem siger, at jeg har sagt, at denne Valglovskommission skulde maaske slet ikke afgive Betænkning før det første Valg. Det har jeg slet ikke talt om, tværtimod, jeg har sagt, at jeg gik ud fra, og at jeg haabede, at Betænkningen kom saa tidligt, at der kunde fremsættes et Forslag inden det første ordinære Valg, men jeg har sagt, at hvis der pludselig skulde blive en Situation, som medførte et ekstraordinært Valg, saa maatte man bruge det Valgrundlag, man har til enhver given Tid; det er ganske selvfølgeligt. Det var det, man glemte fra den anden Side, den Gang man ikke vilde have Valg, og da man blev ved at holde Folk hen og ikke vilde lade dem faa de Valg, man havde lovet dem.